

พระราชบัญญัติ

การดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการกรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการข้าราชการฝ่าย รัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร

"กรมการ" หมายความว่า กรมการในคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยประกาศพระบรมราชโองการ โดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีสำหรับกรมการใน คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการและรองประธาน กรรมการด้วย

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

"พนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า

พนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๕ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๒

มิให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือตำแหน่งสมาชิกสภาที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ หรือดำรงตำแหน่งในทางการเมืองมาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการ กรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มิให้นำมาตรา ๒๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ข้าราชการ กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น

และพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองด้วยในขณะเดียวกันมี สิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ กรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ และเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง แต่สำหรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ได้รับจริงเพียงกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ หน้า ๑๑ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติเป็นบทเฉพาะกาล อนุญาตให้ข้าราชการประจำกรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองในขณะเดียวกันได้ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระดมผู้ ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ มาช่วยเหลือในการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นการชั่วคราว แต่เนื่องจากมีกฎหมายปัจจุบันที่ผ่อนผันให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้นั้นจะสิ้นอายุลงภายหลังการเลือกตั้ง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้ต่อไป เพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น